

Spejdernes Magasin

50. årgang nr. 7
Oktober 1966

Opfriskningskursus i førstehjælp

Tekst: Sifon

Tegning: Gas

Fra Ørnepatruljens lukkede mesterskaber i hovedspring på lavt vand

Lille Jeppe smutter i afsættet og skraber maven på bunden. Da han efter en stund kravler op på stran-

den, driver blodet i små strømme ned ad maven fra en stor hud-afskrabning. Han jamrer sig højt, og folk på den nærliggende campingplads begynder så småt at stimle sammen. Hvad ville *du* gøre? (Læs svaret på side 139)

I dette nummer: Spedalskhedsarbejdet i en indisk landsby (Spejderhjælpen).

Opfriskningskursus i førstehjælp .	122
Kulsø spalten	123
Primitiv mad (skovmænd)	124
Skovmandsbogen	126
Opfinderklubben	127
Metropol-jamboretten,	
Ermelunden '66	128
Biernes forunderlige liv	130
Kan vi være det bekendt?	133
Jungle-nyt	134
Spejder-Tidende	139
Æres-siden	139
Jamboree 1967	139

Efterårsferie på patruljegrunden

Tekst og tegninger: Hartvig.

Det kan lige nås, hvis I går frisk til sagen:

Patruljen holder efterårsferie på sin nye patruljegrund!

Har I en grund i kikkerten, sæt så alle sejl til for at få jeres tropsfører og jeres tropsråd sat i gang med at forhandle med ejeren. Det er tilstrækkeligt, om der blot kan komme en aftale i stand om køb eller lejemål. Den endelige overtagelse kan ske på et senere tidspunkt når der er skaffet penge til formålet. I skal blot så vidt, at I kan tage jeres pionerland i besiddelse i efterårsferien!

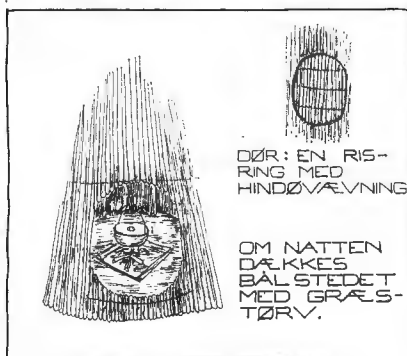
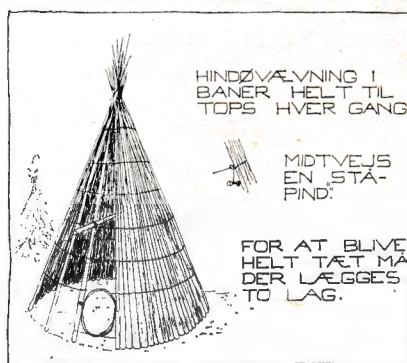
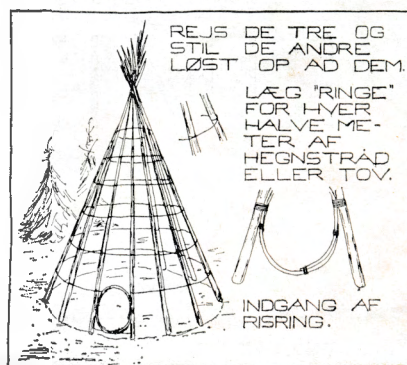
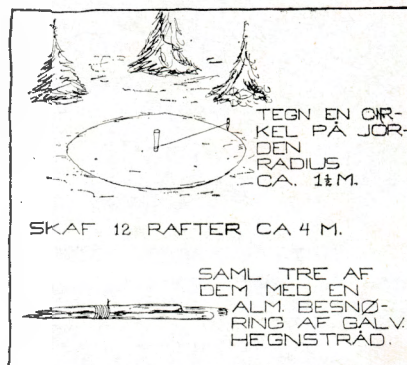
Fotografiet foroven er ca. 10 år gammelt, det er taget af bjørnepatruljens første tipi — bygget på en week-end — det første forsøg med hindøvævning.

Kan I skaffe tagrør på jeres grund eller i nærheden, så lav denne tipi de to første dage af efterårsferien. Den kan mageligt stå til næste efterårsferie, hvis den laves rigtigt.

Det er herligt at sidde om lejr-bålet inde i tipien — i ly for regn og blæst. Når der skal soves, dækker man blot ildstedet til med græstørv. Denne plads er altid eftertragtet, for den er »bundvarm« hele natten.

Mens regnen siver op igennem rørene foroven og tevandet snurrer i gryden kan man så dejligt sidde og planlægge, hvordan den nye patruljegrund skal indrettes. Formodentlig kan I få en del tips fra »Patruljegrunden« eller »Træværk«, de nye bøger i Kulsøserien. Er der specielle problemer, så skriv blot til »Kulsøspalten« — Korpskontoret, I skal nok få det bedst mulige svar omgående.

KULSØ SPALTEN

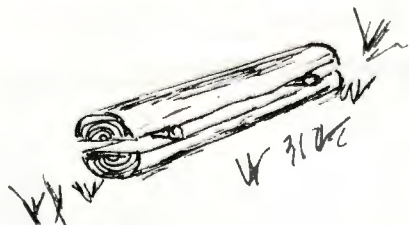
SKOVMÆND

Redigeret af Bjørn Glyng

PRIMITIV MAD

Tekst og tegninger: Erik Egetoft

Primitiv mad er betegnelsen for mad, som er lavet over et bål og ikke i et køkken med mange hjælpemidler. Og som skovmænd sætter i sikkert en ære i at klare jer med så lidt som muligt. Har du din billy can, kan du klare mange situationer, som ellers ville være vanskelige, selv om du i naturen kan finde mange hjælpemidler. F. eks. en frisk gren med en gaffel i den ene ende, hvor de to endestykker afbarkes, eller en stegerist lavet af en birkegren, der er bøjet sammen. Sten og ler må vi heller ikke glemme og lad os så komme i gang:

Bålet

Kogebålet skal ikke være noget stort bål, men et godt glødebål, som bedst fås ved at bruge løvtræ. Fremstil f. eks. en nying-ild, som er

god til at varme foran bivuaken og er et fortræffeligt kogebål, når den drejes om på siden.

Nying-ild

Der tages en træstamme, som flækkes ved hjælp af en økse, og nogle kiler, som er skåret ud i eg eller ask. Når stammen er flækket, lægges den med de to flade sider mod hinanden, tag nogle stykker brænde og læg imellem, så der bliver et mellemrum på en 10-15 cm. Tænd op i dette mellemrum og når der er god ild, er nyingen færdig.

Brødbagning

$\frac{1}{2}$ kg mel og lidt salt blandes, der kommes også lidt margarine i, derefter bagepulver (hvis du ikke bruger gær, som du opløser i lidt vand. Dej med gær skal hæve lidt, med bagepulver bages den med det samme.) Der tilsættes lidt efter lidt vand under æltningen, som foretages i en tallerken eller ponsjo eller regnfrakke, - men skyl den godt før og efter brugen. Pas på at dejen ikke bliver for tynd. Tilsæt lidt mere mel, hvis den ikke vil slippe dine hænder.

Dampers

Tag din billy can og kom lidt margarine i, derefter lægges nogle afbarkede pinde ned i bunden (de vil forhindre brødet i at brænde på). Læg dejen i og sæt låget på. Hænges over bålet og du har et dampbagt brød ca. $\frac{1}{2}$ time efter.

BP-Brød

Rul dejen ud til en tyk pandekage (1 cm), der passer i låget til billy can'en, smør låget med margarine og læg dejen i, stil låget op ad en sten nær ved bålet, så varmen reflekterer ind på brødet. Brødet er bagt når en tynd afbarket gren, der stikkes ned i brødet ikke trækker dej med op. Det kan blive særlig lækkert, hvis det drysses med sukker.

Australsk bagning

Dejen formes i små brød på ca. 8 cm's længde og ca. 1 cm's tykkelse, hvert brød indpakkes i staniol eller pergamentpapir indsmurt i margarine. Når bålet er brændt godt til og der er mange gløder, rages disse bort, og brødet anbringes på den varme jord og dækkes så med asken og ovenpå igen gløderne. Skal bage i ca. 20 min. Husk: brødene må ikke berøres direkte af gløderne.

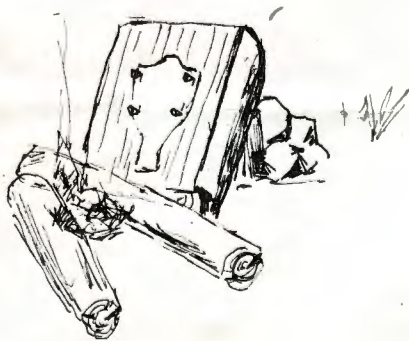
Plankning af fisk

Rengøring af fisken:

Fisken befries for slim ved skrabning fra hoved til hale og befries for skæl ved skrabning fra hale til hoved. Hovedet skæres af, og gællerne udtages. Bugen skæres op fra hoved til gat, og indvoldene fjernes, bughinde, svømmeblære og blod fjernes ved skrabning med kniv. Fisken skylles i flere hold koldt vand.

Anbringelse og stegning

En trækævla flækkes og planeres. Trænegler på 2—3 cm's længde udskares, fisken gnides med salt på begge sider og smøres med margarine. Udbredes på kævlens flade. Med passende mellemrum bores hul med dolken gennem fisker. ind i kævlen, træneglerne bankes i hullerne. Den plankede fisk anbringes 10—20 cm fra det flammende bål, så den næsten står lodret. Er fisken meget tyk, må den vendes.

Røgning af fisk

Oven kan bygges, som vist på skitsen. Fyrhullet er ca. 50×30 cm og foret med store sten. Skorstenen ca. 30×30 cm afsluttet foroven med et stenfilter, for at sod og aske ikke skal skade det, der skal røges. Øverst placeres en stor blikbøtte, hvor bunden er fjernet. På tværs på en pind hænges fisken, som skal røges. Husk, fisken skal rengøres indvendig først.

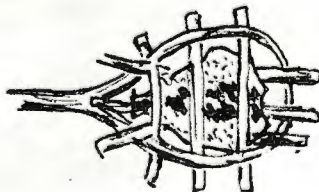
En god røg fås ved først at lave et godt glødebål, derefter lægges friske småkviste af birk og dækkes til med mos eller bregneblade, først når røgen er god, hænges fisken på plads.

Kan også bruges som bageovn.

Grill-stegt fisk

Rens fisken og anbring den på den stegerist, du har lavet af birkegrene, gnid den ind i salt først og steg den over gløderne.

Fars i løg

Man tager et temmeligt stort løg, som man udhuler således, at der kun er de to yderste ringe tilbage. I det der-ved fremkomne hul puttes farsen. Løget lægges indsmurt i margarine, indpakket i staniol ind i gløderne, og efter 15 min. forløb, er det færdigt.

Fisk i ler

Fisken skæres op og renses, bindes sammen igen og indpakkes i ler, steges over gløder i ca. 1½ time ved god varme.

Kød på spid

Mulquagan

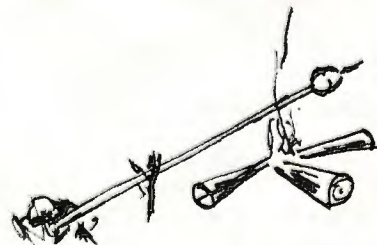
Dette er en særlig indiansk betegnelse for en måde at riste kød på. Mulquaganen er en frisk y-formet gren ca. 40 cm lang, der er afbarket, hvor kødet skal sidde fast, samt tilspidset i grenens tre ender. Kødet gnides ind i salt og peber, anbringes på mulquaganen. Sørg for, at det sidder godt fast. Det må ikke hænge

ned i gløderne. Så holdes kødet et øjeblik ind i de klare flammer for at porerne kan lukke sig, så saften bliver i kødet under stegningen. Lad derfor være med at stikke i kødet under stegningen, da saften så trænger ud. Man kan også sætte et stykke flæsk ved siden af kødet, det forhøjer velsmagen. Anbring kødet i passende afstand fra ilden ved at stikke grenen i jorden. Det passer da sig selv, men husk at vende det en gang imellem.

Æg på spid

En gren snittes meget tynd, derefter bores med dolken meget forsigtig et lille hul i begge ender af ægget, grenen stikkes igennem ægget og drejes over bålet til det er gennemstegt. Pas på: Hvis det får for megen varme, eksploderer det med et knald.

Æg i kartoffel

Den ene ende af en stor kartoffel skæres af, hvorefter den udhules. Et æg slås ud og hældes i den udhulede kartoffel, låget som blev skåret af først, lægges over. Anbringes i gløderne til det er stegt.

Tortilla

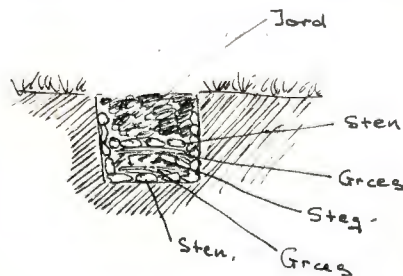
Til denne udmærkede Peru-indianske ret er det mest formålstjenligt at have en større pande end den, der sidder på billy can'en. Først hældes noget spiseolie ud på panden og det opvarmes let, så tages kartoflerne, som i forvejen er skåret i tynde skiver og kommes ned i olien. Disse står nu og syder i ca. 5 min. over svag varme. Nu tages 1-2 æg pr. mand og slås ud i panden. Det hele røres ud til en jævn masse og panden tages først af ilden, når det hele er nogenlunde stift. Så er der serveret.

Hueco Valenciano

Først indsmøres billy can'en i margarine i bunden. Derefter slås et æg ud deri, og når det er spejlet, kommer de ituskårne kødstykker derned. Det er for så vidt ligegyldigt, hvilken slags kød der bruges. Ovenpå dette slås endnu et æg ud, og det hele opvarmes i ca. 8 min. Nu er det valencianske æg færdigt.

Maoristeg

Man graver et hul i jorden og fører det med sten. Der tændes så bål dernede, indtil stenene er gennemvarme (så man brænder sig på dem).

Derefter lægges græs evt. bregner ned i hullet (et tykt lag, det skal jo dampkoges). Man skal ikke bruge for meget forskelligt græs. Derpå pakker man oksestegen ind i fedt-tæt papir (olieret — eller frostpapir) og lægger kødet ned i hullet og der lægges græs oven på. Stenene væltes nedover og jorden lægges oven på. Det hele skal blive liggende sådan i ca. 6-8 timer.

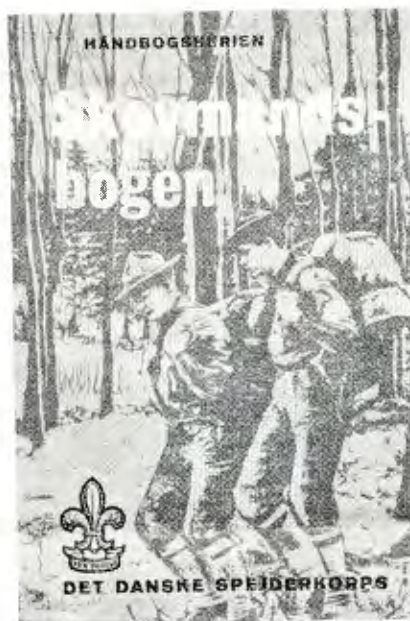
Æble med puddersukker

Et æble udhules og fyldes med puddersukker, pakkes ind i staniol og graves ned i den varme aske. Stegetid ca. 15 min.

Raffinement

Svedske omviklet med bacon

En svedske omvikles med bacon, sættes på en gren og steges over svag varme.

Skovmandsbogen

Som nævnt i sidste nummer foreligger skovmandsbogen nu i nyt oplag.

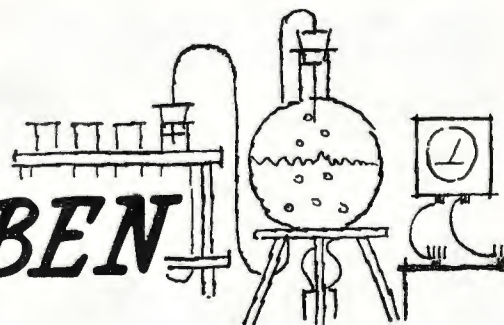
Tekstmæssigt er der kun sket mindre tilretninger. F.eks. er HN metoden i kunstigt åndedræt erstatet af mund-til-næse-metoden.

Udstyret er til gengæld blevet væsentligt forbedret: Hvidt glittet papir af god kvalitet samt lærredsbinding. Prisen er relativt høj - kr. 12.50 - men ikke FOR høj for så god en håndbog, som alle skovmænd bør have. Da tekstændringerne, som nævnt, er små, behøver de skovmænd, der har den forrige udgave ikke at anskaffe den ny.

Hvad venter de på? - På VESTER VOV VOV! - Hvad venter DU på?

OPFINDERKLUBBEN

Nødgrammofon

Materialer:

1 blyant, 1 rulle hæfteplaster, stift karton, grammofonstift samt 1 kontorclip.

Om en pind — f.eks. en blyant — sætter man en rulle hæfteplaster ell. lign. Så laver man en kegle af stift papir. I bunden anbringes en gammeldags grammofonstift — evt. en knækket knappenål. Omkring den sættes en lille papskive, så der kan komme en god forbindelse mellem nål og kegle. Pladen sættes ned på pinden, og keglen holdes som vist på tegningen. Så gælder det blot om at køre med den rette hastighed! Lav iøvrigt keglen så stor som muligt og kom flere plader på på een gang.

Indsendt af:
Gert Simonsen
Golfparken 105
Alborg.

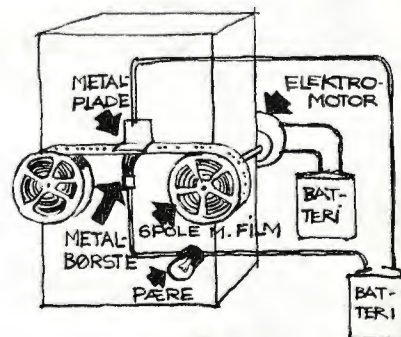

Automatisk morseapparat

Materialer:

1 rulle brugt smalfilm, 1 hultang, 1 elektromotor, 2 spoler, 1 glødelampe 4,5 V, 2 batterier, diverse ledninger og smådele samt evt. en brummer. Med en hultang klippes morsetegn i filmstrimlen, der trækkes af elektromotoren. Strimlen rulles op på rulle nr. 1 og trækkes gennem metalkanterne, der holder den på plads. Under disse kanter sidder der en metalbørste, over dem en metalplade, således at strømmen sluttet gennem børsten, når børsten rammer hullerne i filmen. Derved dannes der morsetegn, der ses på lampen (høres på brummen). Børsten kan evt. fremstilles af en flertrådet kobberledning, hvor isolationen er skrælet af. På denne måde kan patroljens færdighed i morse opøves. Jo dygtigere patroljen bliver, des mere forøger man strømmen til elektromotoren, der derved løber hurtigere.

Indsendt af:
Finn Palle Jensen
Åbenrågade 5, 2
Århus C.

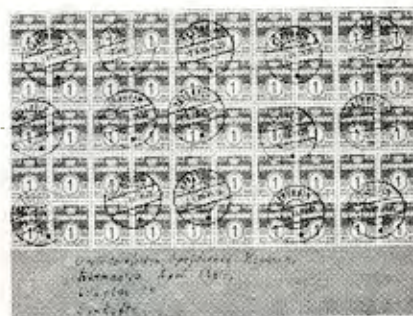
Månedens vindere

Også denne gang har vi tildelt begge indsendere en bogpræmie.

Vi har stadig et par indlæg liggende, som må vente til næste nr.

Skal dit indlæg også med næste gang?

Af redaktørens post

HILSEN FRA ERMELUNDEN "66

Udsigt over lejren fra den østligste division Hjortedam. De 3 andre hed Godfred, Absalon og Black Horse. Ved den vestlige indgang anes lejrens torv.

Hvor finder vi mon vores lejrplads? Supermarkedet i baggrunden.

Københavns Vestre Distrikt afholdt Jamborette på Ermelunden i dagene fra den 28. juli til den 4. august med deltagelse af ca. 750 spejdere fra England, Holland, Irland, Norge, Skotland, Tyskland og Danmark. Som billederne på disse sider tydeligt vil vise det, var det en på alle måder vellykket spejderbegivenhed. Successens bestanddele var foruden broderskabet hejk, lejrball, pionerarbejder, sportskonkurrencer, natøvelse, babylonisk forbrødring og meget mere.

Et gedigent pionerarbejde. Den 50 meter lange tovbros over Karussedammen.

Foto:

Erik Parbst & Bjarne Schmidt

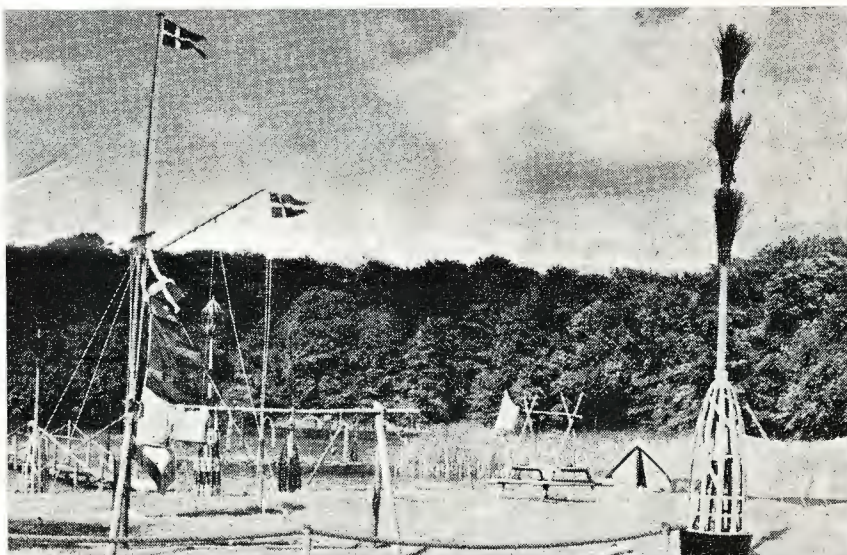
»Tag en bærepøse ...« og så er vi klar til at gøre vore indkøb med lejrpenge.

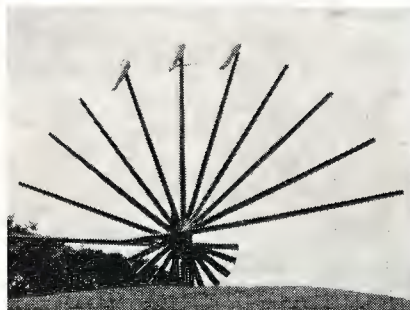
»... og han pusted'«

METROPOLJAMBORETEN åbnes af distriktrådsformanden generalmajor N.E. Leschly. Deltagerne samlet på lejrpladsen.

Alborgjoller i deres rette element på Hjortedammen. Søspeglerne i lidt usædvanlige, men meget smukke omgivelser.

Jamborettens vartegn på Totemhøjen. Rødt og sort tømmer med lysebrunt tovværk.

De fleste af os kan nemt blive enige om, at honning smager dejligt — ja, nogle synes vel, ligesom bjørnene, at det er det bedste, de ved. Men det vil nu nok gibbe lidt i dig, næste gang du spiser en teskefuld honning, da at tænke på, at en bi for at skrabe en teskefuld honning sammen har måttet flyve ca. 2000 kilometer. For at samle nektar til bare et gram honning kræves omkring 7000 flyviture mellem blomster og bikube, og hvis en enkelt bi skulle tilvejebringe et kilogram honning, måtte den ud på en flyvetur svarende til jorden rundt seks gange!

Og honningen er jo langt fra det eneste forunderlige i biernes summen og arbejdsomme liv. Vi mennesker mener jo, at det menneskelige samfund er det ypperste af naturens frembringelser. Men de statsdannende insekter som bier, gedehamse, myrer og termitter har også skabt samfund, og de fungerer i hvert fald langt mere gnidningsløst end vort, og de er snese af millioner år ældre end noget menneskeligt samfund.

En halv million æg ...

Som bekendt findes der i en bikube en dronning, nogle hanner (de såkaldte droner) og en masse arbejdere, sædvanligvis fra 50.000 til 80.000.

Dronningen, kubens herskerinde, lægger i sit sædvanligvis 3—4 årige liv omkring en halv million æg og kan i forsommeren præstere 2000 æg dagligt. Koloniens eksistens er helt afhængig af dronningen. Hun udskiller fra en kirtel i hovedet den såkaldte dronningesubstans, som af ammebierne fordeles til alle kubens beboere gennem den føde, disse bier uddeler. Hvis dronningen dør og fordelingen af dronningesubstans derfor ophører, svækkes arbejdslysten allerede efter få timer, og kolonien går til grunde, med mindre en ny dronning kan opdrættes.

Dronerne (hannerne) fører et behageligt, men kortvarigt driverliv, idet deres eneste opgave består i at forfølge nye dronninger på deres parringsflugt.

Vaskekoner og skraldemænd. Til gengæld har arbejderne noget at se til. 21 dage efter æglægningen klækkes den unge arbejderbi. Til at begynde med gør hun sig nyttig med husligt arbejde hjemme i kuben.

En arbejder slæber en død bi ud af kuben.

Dronningen er på vej ud af den særlige dronningecelle.

Biernes forunder

af Torben Wolff

— om arbejdsdeling hos bifolke dødningehoved og meget andet

Nogle er **rengøringsdamer**, der dels muger ud i udrugningscellerne, før dronningen lægger et nyt æg deri, dels renser og glatter de celler, hvori den kostelige honning opmagasineres for vinteren.

Andre er **renovationstropper** eller kvindelige **bedemænd**, der fjerner bier, der dør inde i kuben eller honningrøvere, der er dræbt af kubens vagtposter. Er disse dræbte

røvere så store, at de ikke kan slæbes bort, f.eks. en mus, indbalsameres de i en harpiks samlet fra træknopper og bliver hurtigt i kubens tørre, varme luft til mumier, der ikke frembyder nogen fare for sundhedstilstanden.

Fodring, byggeri og køleteknik

Efter fem dages forløb modnes ammekirtlerne, og i den næste ugestid

Når temperaturen stiger inde i kuben, kan man se »viftende« bier, der på den måde medvirker til at udskifte luften og ventilere bikuben. Når bierne står og vifter ved indgangen til kubens duftekirtlerne fremme, spreder de en fært, der kan holde bierne ude i terrænet orienteret om kubens beliggenhed.

En arbejder slæber en død bi ud af kuben.

Bien har stukket i fingeren og flyver nu bort efterladende brod og giftsæk i fingerens bløde, varme kød; brodden bliver hængende ved de bagudkrummede børster.

Biernes forunderlige liv

Dranningen er på vej ud af den særlige dronningecelle.

— om arbejdsdeling hos bifolket — det fløjttende dødningehoved og meget andet.

røvere så store, at de ikke kan slæbes bort, f. eks. en mus, indbalsameres de i en harpiks samlet fra træknopper og bliver hurtigt i kubens tørre, varme luft til mumier, der ikke frembyder nogen fare for sundhedstilstanden.

Fodring, byggeri og køleteknik

Efter fem dages forløb modnes ammekirtlerne, og i den næste ugestid

fungerer arbejderne som *ammebier*, der fodrer de unge larver med den såkaldte dronningemælk. Derefter følger en periode, hvor arbejderne især fungerer som *ingeniørtropper*. Stående på række og geled udskiller disse murersvende det ene voksskæl efter det andet fra en kirtel på undersiden af bagkroppen, skællet spidnes på bagbensbørsterne, føres frem til kindbakkerne, og med en

usvigelig nøjagtighed opmures skæl efter skæl til de vidunderlige sekskantede celler, der trods de ganske tynde vægge er stærke nok til at bære vægten af flere kilo honning.

På varme sommerdage vil vokscellerne imidlertid smelte, hvis de ikke afkøles. Dette sker ved, at *vandbærerne* bringer vand hjem til kuben og i en fin douche sprøjter det ud over vokstavlerne. Samtidig svirrer de med vingerne, så fordampningen øges, og temperaturen falder.

På vagt for hus og hjem

Kubens *skildvagter* er fra 16—20 dage gamle. Den værdifulde honning må bevogtes, og alle indtrængere (også bier fra andre kuber, der kendes på deres fremmedartede lugt) jages væk eller stikkes ihjel. Mens en bi uden vanskelighed kan trække

man se «viftendes» udskifte luften og ved indgangen til den fært, der kan kubens beliggenhed.

Bien har stukket
i fingeren og
flyver nu bort
efterladende
brod og giftsæk
i fingerens
bløde, varme
kød;
brodden bliver
hængende
ved de
bagudkrummede
børster.

lige liv

— det fløjtende

brodden ud af et insekt, den har stukket, vil den uvægerligt dø efter angreb på mennesker og andre varmblodede væsener, idet brod og giftsæk da rives ud af dens bagkrop på grund af modhagerne på brodden.

Blandt de få fremmede, der er i stand til at skaffe sig adgang til biernes bo er aftensommerfuglen dødningshovedet. Af en eller anden grund virker høje fløjtetoner lam-mende på bier. Ved at suge luft ud og ind ad sin snabel kan dødningshovedet frembringe en pibende tone. Højt fløjtende kravler den ind i boet og skynder sig at fylde sin krop med honning og komme væk, inden de larmede bier kommer til sig selv.

I 20-dages alderen overgår arbejdsbieren til *forsyningstropperne*, der samler nektar og blomsterstøv til huse. Først foretager den korte orienteringsflyveture, hvorunder den indprenter sig kubens omgivelser, men kort efter tager den for alvor fat. Du har muligvis selv lagt mærke til, hvordan en bi, der efter besøg i blomsterne er helt overpudret med støv, kæmper sig ren med forbenene og pakker blomsterstøvet sammen til et par store klumper på de såkaldte kurve på bagbenene. Blomsterhonningen eller nektaren bliver transporteret i en speciel mavesæk. Hjemme i kuben tørres den til honning. Det sker ved at den som en tynd hinde bliver spredt ud over biernes tunger og samtidig nedbrydes sukkerarterne.

»550 m, 135°/150° retvisende!«

Du har sikkert hørt om biernes sprog, deres evne til at meddele sig til hinanden. Oplysningen kan f. eks. lyde således: »Jeg har lige fundet et blomstrende kirsebærtræ 550 m herfra i retning stik sydøst«. Det går således til: Hjemkommen til kuben indleder spejderbieren på den lodret hængende bikage en runddans, der forløber i et ottetal, hvis fundet er gjort i nogen afstand fra kuben. Retningen angives ved, at bieren under visse dele af runddans foretager vrikninger med bagkroppen. Vrikker den, mens den løber nedad, betyder det, at fundet ligger i retning bort fra solen (virker også i overskyet vejr, da bierne kan se solen bag skyerne). Foregår vrikningen undervejs opad, ligger fun-

fungerer arbejderne som *ammebier*, der fodrer de unge larver med den såkaldte dronningemælk. Derefter følger en periode, hvor arbejderne især fungerer som *ingeniørtropper*. Stående på række og geled udskiller disse murersvende det ene voksskæl efter det andet fra en kirtel på undersiden af bagkroppen, skællet spidder på bagbensbørsterne, føres frem til kindbakkerne, og med en

usvigelig nøjagtighed opmures skæl efter skæl til de vidunderlige sekskantede celler, der trods de ganske tynde vægge er stærke nok til at bære vægten af flere kilo honning.

På varme sommerdage vil vokscellerne imidlertid smelte, hvis de ikke afkøles. Dette sker ved, at *vandbærerne* bringer vand hjem til kuben og i en fin douche sprøjter det ud over vokstavlerne. Samtidig svirrer de med vingerne, så fordampningen øges, og temperaturen falder.

På vagt for hus og hjem

Kubens *skildvagter* er fra 16—20 dage gamle. Den værdifulde honning må bevogtes, og alle indtrængere (også bier fra andre kuber, der kendes på deres fremmedartede lugt) jages væk eller stikkes ihjel. Mens en bi uden vanskelighed kan trække

Ottetalsdansen: Ved at løbe lige opad, mens den udfører sin vuggedans, viser spejderen, at føden er at finde nøjagtigt i solens retning.

Med sin runddans på vokstavlen fortæller en hjemvendende spejder arbejderne i kuben, at der findes blomster i nærheden af kuben.

det i retning af solen. Hvis den vrikker, mens den bevæger sig ad en skrålinje, der danner en vinkel med lodlinjen (den lodrette linje) ønsker byen at angive, at denne vinkel er den samme som vinklen mellem retningen til fundet og retningen til solen. Afstanden markeres

ved hyppigheden af vrikninger og dansens varighed og kan angives med en usikkerhed på ganske få meter, selv om der er tale om afstande på op til 4 km. Endelig kan den duft, byen bringer med sig, give oplysning om, hvilke blomster det drejer sig om.

Honningbien som husdyr

Ikke alene den velsmagende honning men også biens utrættelige flid livet igennem har været baggrund for menneskets usvækkede interesse for dette insekt. Bier findes afbildet på græske mønter fra år 300 f.Kr., de gamle israelitters forjættede land »flød med mælk og honning«, og et mindst 7000 år gammelt hulemaleri i Nordspanien viser indsamling af honning fra en birede. Måske er det malet i det svage lys fra en lampe med brændende bivoks. Denne er også det ældste kendte materiale til modellering og forsegling — såvel af dokumenter som husmoderens konserver.

Fra primitiv begyndelse, hvor man holdt bier i udhulede træstammer, har biavlens ved videnskabens hjælp efterhånden udviklet sig til et erhverv, hvis betydning ikke alene måles ved den mængde honning, der produceres, men som er helt uundværligt i landbruget (f.eks. kløverdyrkning) og i frugtavlens, fordi honningbierne hører til de vigtigste bestøvere af blomster. I gode år kan en biavler samle 50 kg fra et enkelt bistade. Til erstatning for den honning, der fjernes, forsyner biavleren naturligvis dyrene med sukker, så de har et tilstrækkeligt stort forråd til at klare sig gennem den lange vinter. Således sørger biavleren for sine husdyrs ve og vel, men får bierne lov til at være i fred? Herom kan du læse nærmere på side 133.

PS. Billederne stammer alle fra en fortræffelig bog af Harald Doering: »Biernes By«; den koster 19,50 kr. og kan anbefales på det bedste.

FRIMÆRKEINDSAMLINGEN FORTSÆTTER

Tak for alle de brugte frimærker til verdensspejderbureauets aktion for hjælp til arbejdet med handicappede spejdere over hele verden. Indsamlingen fortsætter - og postbox 44 er glad for at modtage store eller små bidrag.

Kan vi være det bekendt?

Du har velsagtens læst Torbens spændende artikel om bierne andetsteds i dette nummer? Hvis ikke, må du hellere gøre det, inden du går videre i teksten her.

Nu kender du en lille smule af alt det vidunderlige, videnskabsmændene har fundet ud af ved at studere biernes liv.

Og så er tiden vist inde til at gen- give følgende uddrag af et brev, som korpsen har modtaget fra dr. phil. Ole Hammer, der er leder af Statens Biavlsvforsøg, hvis forskning kommer biavlens til gode:

Til FDF og spejderkorpsene

Vi ser os desværre nødsaget til at bede om Deres hjælp vedrørende et ganske specielt spørgsmål: bifamilierens mulighed for en rolig overvint- ring.

Utroligt mange mennesker er jo bange for bier, hvorfor det desværre ikke er ualmindeligt, at noget i ret- ning af en slags hævnfølelse lurer, når primitive mennesker i vinter- halvåret kommer ud for bistader, der står forsvarsløse et eller andet sted i skel, moser eller skovbryn. Desværre skal der kun uhyre lidt til at forstyrre bierne i deres vinter- dvale, hvorfor de kåde drengestreger næsten altid er ensbetydende med død og ødelæggelse for bierne, og anselige økonomiske tab for biavl- lerne. Ja, der behøver end ikke at være tale om vold — blot rumsteren med rygsække, kogegrej m.v. på tagene og røg af bål lige i nærheden er nok til at ødelægge en hel bigård.

Statens biavlsvforsøg, der har ca. 100 bifamilier udstationeret adskil- lige mere eller mindre afsides steder i skovbryn og moser, har bitre er- faringer gennem mange år.

Som eksempler kan fremhæves:

I påsken 1965 blev vor mest værdis- fulde bigård på 21 stader i en skov nær Ganløse brugt som mål for ca. $1\frac{1}{2}$ m lange kastestokke. Et stade blev væltet og 6 familier døde. Da bigården i juli 1964 var opsat til et toårigt afprøvningsforsøg med 5 hold à fire ensartede familier med dronninger, dels fra udlandet, dels som resultat af avlsarbejde, betyder hærværket ikke blot et øjeblikkeligt tab på 2.700 kr. (de bedste familier gav 62,6 kg honning), men at hele forsøget må kasseres og genopsættes med et års forsinkelse, hvilket om- sat i et erstatningskrav sikkert vil blive en lignende størrelse.

Den 30.—31/1 1965 camperede to drenge fra Brønshøj i en af vore bigårde i et skovbryn nær Hillerød. Trods advarsler fra nærmeste nabo blev de liggende natten over med bål mellem staderne, der blev brugt til at sætte fra sig på. Fire familier døde, hvilket omregnet efter årets ret gode honninghøst betyder et økonomisk tab på 1.580 kr.

I marts 1964 blev alle vore stader i en afsides bigård i Gribskov væl- tet. Ti familier døde. Uheldigvis var heriblandt familien med vor bedste avlsdronning, resultatet af års ud- valgsarbejde, og en række ungdrøn-

ninger af næste generation, der skulle indsættes i udvalgsforsøg. Tabet i honning og bier beløb sig til 3.750 kr., hvortil kommer tabet af avlsmaterialet, der ikke kan opgøres i kroner og øre, men som er langt, langt større.

I januar 1962 blev den samme bigård udsat for groft hærværk ved 12 cm lange kanonslag under tagene. En avlsdronning og 12 familier blev dræbt, d.v.s. et tab på 2.880 kr.

I februar 1961 blev en mindre bi- gård i en grusgrav nær Slangstrup stenet — se billedet. Tre familier døde og husene måtte til reparation. Tab ca. 950 kr.

Vi kan nævne adskillige tilsvarende tilfælde, og mange biavlere kan for- tælle lignende. Politiet er desværre oftest næsten magtesløse i sådanne sager, hvorfor De sikkert vil kunne forstå, at det er et alvorligt problem.

For en ordens skyld er det måske bedst at oplyse, at biavl ikke blot er en snurrig hobby, men et erhverv og samtidig er den uundværlig for frugt- og frøavl. Landbrugsmini- steriet ofrer årligt ca. en halv mil- lion kroner på biavl, hvis natio- naløkonomiske værdi må sættes til ca. 200 millioner kroner om året.

O. Hammer

(Fortsættes side 137)

JUNGLE- NYT

Månedens 30 km ture

Der er mange, der har gået 30 km. Nogle har skrevet om deres ture, det skal vi høre nærmere om i senere numre.

30 km:

1. Ullerslev flok, 8 drenge
- Lærkeflokken, 11 drenge
- Peder Skrams flok, 7 drenge
3. Charlottenlund, 6 drenge
- Hinnerup flok, 5 drenge
- Søren Kannes flok, 14 drenge
4. Absalon flok og
5. Absalon flok, 16 drenge

Å-flok, 7 drenge. Deres tur skal vi høre lidt om: Mandag d. 30. maj kl. 5,00 startede 7 friske

ulveunger fra Skovhytten på Thurø, hvor vi lå i pinselejr, på 30 km tur. Vi havde en fin tur, der gik over Thurø-dæmningen til Tved, hvor vi spiste vores klemmer. Turen fortsatte til Heldager-krydset, hvor vi drejede af og fulgte vejen til Svendborg. Derfra gik vi tilbage over dæmningen til Skovhytten, hvor vi var kl. 11,00. Alle gennemførte.

Raksha, Å-flokken

(I var sandelig noget tidligt oppe, Karen)

1—2—3 Wuf

På sommerlejr

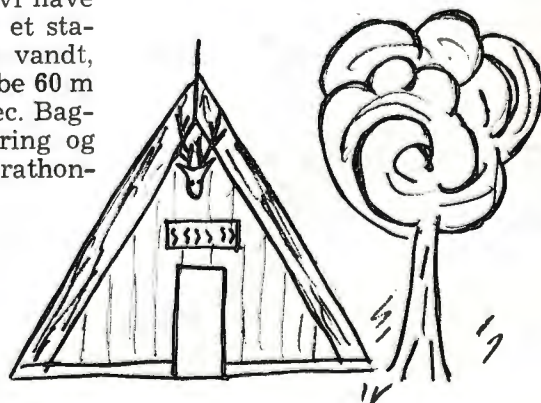
Her skal I høre lidt om, hvad Rama oplevede på sommerlejr. Rama er fra Frederiksværk flok, brun bande.

Søndag d. 26/6. Vi startede i en rutebil kl. 16,30 fra vores hytte. En halv time senere var vi i Helsingør. Det var en dejlig lejr, som bestod af 5 hytter. Den lå lige ned til en sportsplads og ikke et stenkast fra skoven.

Mandag d. 27/6: Gitte sagde, vi skulle stå op og gå ud og vaske os. Da vi havde vasket os, gik vi hen i en anden hytte og spiste morgenmad, så vaskede vi op og gik ud og spillede fodbold et stykke tid. Så skulle vi have olympiade. Der startede et stafetløb, hvor grøn bande vandt, og bagefter skulle jeg løbe 60 m løb. Det løb jeg på 8½ sec. Bagefter sprang vi højdespring og længdespring og løb Marathonløb.

Tirsdag d. 28/6: Om morgenen spiste vi havregrød og ostemadder. Om eftermiddagen var vi på bytur, og vi så Kronborg. Vi var inde at se det hele, og der var mange pæne og sjældne ting inde i søfartsmuseet. Om aftenen havde vi bål og spiste snobrød. Vi hyggede os rigtigt med at optræde og fortælle historier.

Onsdag d. 29/6: Vi skulle lege indianerleg. Jeg var Høvding for det ene hold, Jesper for det andet. Vi havde fjerprydelser på og var malet i ansigtet. Vi skulle bygge os en hytte. Vi tætnede den med bregner, kviste og blade.

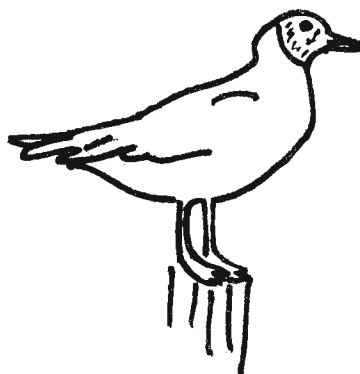
Rama har tegnet en af hytterne, hvor flokken var på sommerlejr.

Mere om fugle:

I ved sikkert, at der er noget, der hedder træfugle, og noget, der hedder standfugle. Det er svært at finde ud af, derfor er det lettere at tænke på, at der er nogle fugle, der bliver her i Danmark hele året, andre kommer hertil om foråret, og atter andre kommer her om vinteren. Her er nogle fugle, så kan I jo se, om I ved, hvornår de er her. Ellers spørg!

I sidste nr. af Magasinet stod der noget om en skade, og ved siden af denne tekst var der et billede af en krage. Det var jo ikke så godt, men I fandt sikkert alle hurtigt ud af fejlen.

Her er så et billede af en skade.

Redigeret af Karen Hjorth

ULVEHUE FUNDET

En ulvehue mrk. »Ikki« er fundet ved Ølstykke station den 4. august. Den er tabt af en ulv, der bærer rødt tørklæde. Henvendelse til Viggo Rasmussen, Stationsvej 15, Ølstykke. Telefon Ølstykke 252.

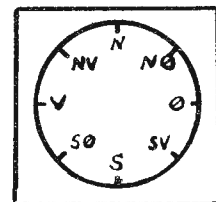
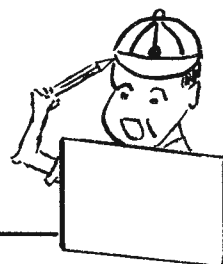
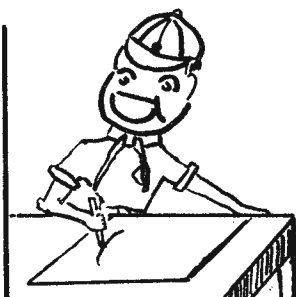
Læs her, alle ulve!

Jeg må sige, at mange har været flittige til at skrive til mig, og mange af jer skriver udmærket og tegner godt. Jeg har nu fået så mange historier fra jer, at I ikke må blive skuffede, hvis jeres ikke kommer i bladet lige med det samme, eller hvis vi ikke har haft plads til alt det, I har skrevet. I har det lige som journalisterne ved en rigtig avis. Alt det, de skriver, er der nemlig heller ikke altid plads til i avisen. Det betyder ikke, at I nu skal holde op med at skrive til mig, tværtimod. Bare kil på, der skal nok efterhånden blive plads til det meste, bare I har tid til at vente.

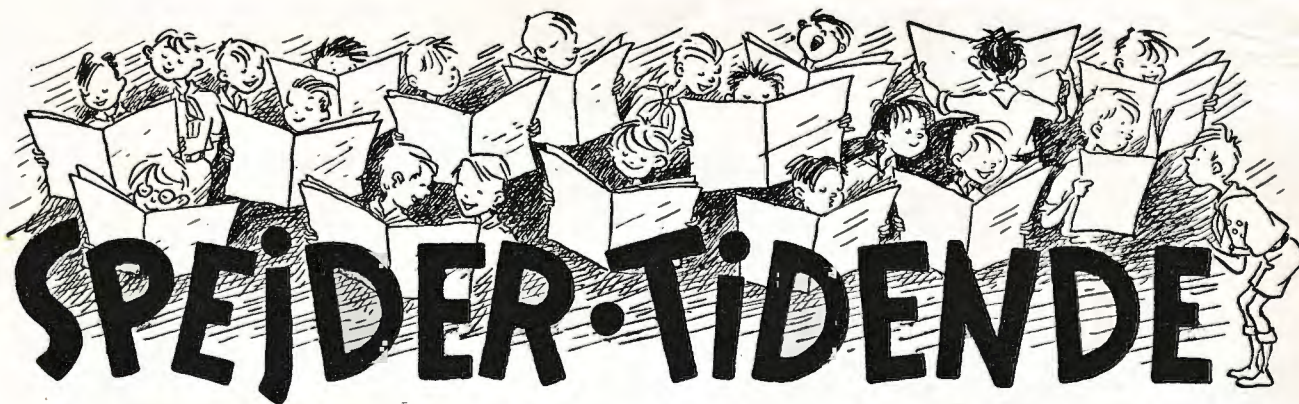
Karen

Lille ulv

Prøver på at tegne et kompas

Blev det rigtigt?
Då møder
»Lille ulv« igen
i næste nr.

Spejdernyt fra nær og fjern

Redigeret af
O. Torup

Støt står den danske sømand

Samlingsstedet var Collierupholm-havn, 1/4 sømil NV for Vidnesholm. Tidspunktet kl. 18.00. Hele styrken var på 14—16 hold. Først kaprede vi køjepladser, derefter samledes vi i storstuen.

Her fik hvert hold tildelt råmateriale til en Aalborg-jolle. Vi havde en halv time til det store arbejde, og det blev derefter. Men sejle kunne den, og sejle skulle den, thi efter skafning og skansevagt drog vi ud efter flaskeposter. Vi fandt ikke mindre end to flaskeposter hoppende på bølgerne i havnens tykke vand. Vi tændte et mægtigt bål og blev straks hentet ind på kontoret. Her tildelte man os forskellige papirer, bl. a. et søkort over farvandet omkring os. Vi satte kursen mod Rønnen, en lille holm blandt paradisoernes mange holme. Vi fulgte en et-prik og en kost, da vi pludselig blev passet op af søpolitiets hurtige fartøj og anklaget for at sejle uden lanterner. Vi fik imidlertid hurtigt rigget en toplanterne til og kunne fortsætte.

Vi tog en lille smuttur i en forkert kurs, men fandt snart igen renden, og ad den fortsatte vi mod Rønnen, som vi snart fik i sigte. I læ af søen smed vi kludene og droppede ankeret, og mens Peter og jeg svømmede i land efter oplysninger, blev Anders tilbage, som ankervagt. Da vi kom tilbage, opdagede vi til vores rædsel, at trossen var sprunget og jollen væk. Vi svømmede et stykke med

strømmen og fandt straks efter Anders halvdrunket i jollen. Vi gav ham første hjælp, og han vågnede hurtigt, så vi kunne fortsætte.

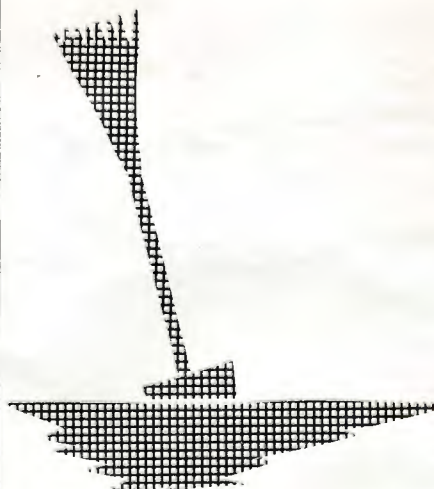
Ved den sydlige del af Møllesund kastede vi anker — nødankeret! Det andet mistede vi ved Rønnen. Vi morsede følgende med lanterner: »Nøglen til skatten finder I i klokens klang, når I synger første vers af Spejderbror«.

Herfra fortsatte vi med kurs mod havnen på Holmø Kalv. Dog passede kursen ikke helt, så vi fandt først havnen efter at have sejlet på må og få et stykke, skarpt forfulgt af 3 andre joller, som prøvede at komme først. Her i havnen fandtes en dyb kløft, denne skulle forceres ad et reb, som var spændt over på tværs. Efter at vi alle var kommet uskadt over, satte vi igen sejl og stævnede mod en bro 12 gr. 30 min. 4 sek. Ø-længde og 55 gr. 48 min. 3 sek. N-bredde, hvor vi fik oplysninger om et minefelt, som vi skulle igennem. Ved samme bro var der nogle, som meget gerne ville vide, hvilke ti ting ud af 50, de ville få mest brug for under en storm. Dette ordnede vi for dem og fortsatte derefter fra lystønde til lystønde og blev på denne måde ledt gennem minefeltet til et fyrskib med fast hvidt lys. Her havde besætningen i det fjerne fået øje på nogle lanterner og hørt et tågesignal, men da de ikke kunne finde ud af, hvad det var, hjalp vi dem. Derefter fortsatte vi mod Øverbay havn, som vi fandt ved hjælp af

vort medbragte brevdueinstinkt, fulgt af et par fortvivlede PF'er med vedhæng, som galede op om, at de ikke kunne finde hjem.

Over en kop te og et stykke brød fik vi leveret et uddrag af Blodige Hajs logbog, og vi skulle nu følge hans kurs og samle de flaskeposter op, som han havde droppet. Dette gjorde vi efter en masse udregninger med 0,405 sm og 0,9 knob, 55 gr. 49 min. 55 sek. N-bredde og 27 rigtige minutter pr. 0,9/60 knob. — Pyh, den var hed!

Den samlede besked på de tre flaskeposter lød: »8 lodlængder mod øst for død mands hoved.« — Dette tegnede til dramatik! Vi fandt længere fremme Verner og Sigurd med et stort skilt, hvorpå der stod:

SPEJDERBRODER, så vi begyndte at synge første vers af denne, så højt vi kunne, endda trestemmigt — og forunderligt — i det fjerne hørte vi klokkeklang, som morsemeldingen fablede om. Vi sejlede efter lyden op gennem en tæt granplantage. Oppe på toppen af bakken hørte vi to klokker, og efter at have ledt efter Anders i 10 min. — han var løbet efter den forkerte — fandt vi i et træ et dødningshoved, og ned fra en gren hang et lod på 2 meter. Vi fulgte beskeden fra flaskerne — og ganske rigtigt — 16 meter mod øst fra hovedet fandt vi skatten. Nu gjaldt det bare om at nå til Collerupholm med den. Dette lykkedes også efter at have krydset gennem et ret mudret farvand. — På havnekontoret aflagde vi rapport — og kl. 04.04 — søndag morgen — gik vi til køjs.

Kl. 9.30 blev vi purret og efter at have skaffet gik vi igang med tovtækningen. Ved 13-tiden efter afmønstringen skred vi hjemefter med minderne om et udmærket løb, godt tilrettelagt og spændende at deltage i.

Karl Aage (i STANDEREN)

35 års fødselsdag

Den 5. november 1931 så en ny spejdertrop dagens lys. Det var 7. Aarhus trop, der blev etableret som en følge af det afholdte propagandastævne, Spejdervirkes, succes.

Den følgende sommer, nærmere betegnet 2.—9. august 1932, drog troppen på sin første langtur — til Samsø, i sommerlejr.

Denne historiske akt in memoriam, og som optakt til troppens 35-års fødselsdag i november, var sommerlejren i år atter henlagt til Samsø, og heller ikke på Samsø var trådene fra 1932 brudte, idet datæren til den skovfoged, der i sin tid havde anvist troppen lejrpladsen, var troppen behjælpelig på alle måder.

Og dette blev indledningen til ti begivenhedsrige dage, hvor gamle tider — i form af brølende storm — fejede igennem lejrområdet og truede med at flænge teltene — som en gang tidligere.

Der deltog 40 spejdere, 2 rovere,

skovmand samt 4 førere — altså en noget større samling drenge med det senerehen så respekterede blå/grønne halstørklæde, end i 1932. Men vel vidende, at det er forfædres bedrifter, der i dag har givet os muligheden for at kalde os spejdere, var der inviteret tidligere 7. Aarhus'ere. Besøgsantallet, men ikke de deltagende tanker, var ret sparsommeligt — kun troppens stifter mødte op. Men, da han til gengæld også er mand for at gøre fyldest, blev dagene med ham en succes, og fortiden udmalede livligt.

Lejren var selvfølgelig en rigtig spejderlejr med lejrarbejder (ekstra fragtet til det træfattede Samsø fra Århus' skove), 48-timers hike Syd-samsø rundt, daglig bagning af franskbrød, vandretur gennem det område, der op til vort århundrede har adskilt Nord- og Sydsamsø som to fremmede stater — samt endelig

Sespejdere eller ikke sespejdere, en flagstang kan godt være lidt festlig.

Udblik over lejren nær det historiske sted (Arnhoved/Lilleør).

Kilden til daglig glæde — lejrbankens åbningstid.

dvælen ved de skanseanlæg, der i ufredstider ikke blot beskyttede Samsø, men var et led i hele rigets forsvar.

Men sommerlejren var også et velfortjent hvil ovenpå et års hektisk og ihærdig ekspansion og konsolidering. Alt i alt en festlig optakt til fødselsdagen.

Klaus

Vi ønsker hjertelig til lykke og fortsat fremgang for 7. Aarhus.

JAMBOREE ON-THE-AIR

Som nævnt i sidste nummer er det den 22.—23. i denne måned, at Jamboree on the air foregår. Vi håber, at mange af jer har fundet en velvillig radioamatør, og samtidig vil vi gerne endnu en gang understrege, at I ikke må sige noget i mikrofonen.

Ligesom de foregående år er der tre store radiostationer i gang:

VE3WSB, Verdensspejderbureauet i Ottawa, som sender på frekvenserne 21,195 MHz, 21,350 MHz, 14,130 MHz, 14,310 MHz, 7,190 MHz, 7,290 MHz og 3,790 MHz.

GB3BPH, Baden Powell house i London, XE1PASM, Boy Scouts World Bureau, Mexico.

Spejdernes Magasin modtager gerne rapporter fra danske deltagere. God fornøjelse.

Nye hytter og hytteplaner

Svend Grathe trop og flok i Kongsløjre division har efter megen slid og slæb indviet sin nye hytte ved Hundie den 19. juni.

1. Kolding trop går med hytteplaner og har for at skaffe penge til formålet foretaget avis-papir- og flaskeindsamling. Det blev til 16 tons papir og ca. 10.000 flasker.

Christen Skeel flok og trop i Herfølge har holdt rejsegilde på deres spejderhus.

Kan vi være det bekendt?

(Fortsat fra side 133)

Det nytter ikke at melde h's forbi. Vi ved, at det i nogle af disse og i flere andre tilfælde har drejet sig om spejdere på patruljetur eller skovmandsheik.

En spejder er god mod dyr. Tja, vel i det store og hele. Han pisker ikke heste eller klipper vingerne af høns, men han kan i tankeløshed eller kådhed gøre meget andet, som lige så fuldt er dyrplageri.

De ovenfor anførte eksempler på spejderes og andre drenges idiotiske overgreb mod bistader har alle haft store økonomiske konsekvenser, som de pågældende drenge næppe har anet noget om, før politiet stillede med regningen. Men de er tillige et udslag af dyrplageri, som de pågældende burde have holdt sig for gode til.

Det er en skamplet på spejderne — på alle spejdere, altså også på dig og mig — at dr. Hammer har måttet skrive dette brev til os. Det vil tage tid at afvaske en sådan plet, og det sker i hvert fald ikke, med mindre vi allesammen gør en indsats for at hjælpe med til, at den slags ting ikke gentager sig i fremtiden.

Skal vi være enige om det?

Ballon-myg

Under denne overskrift kunne man læse følgende i POLITIKEN:

»Ulveungerne fra Ballerup har føjet et nyt led til den videnskabelige udforskning af myggenes adfærd ved at opdage et helt nyt medlem af den prikne familie.

Flokkens 27 drenge er for tiden på sommerlejr i Skjoldhytten ved Hillerød, og her har de stiftet bekendtskab med ballon-myggen. Det skete i forbindelse med en øvelse, hvorunder drengene skulle snige sig af sted med en oppustet ballon, men den ene ballon sprang hurtigere end den anden, tilsyneladende uden at nogen rørte dem. Stor mystik, indtil man opdagede, at de kække fyre samtidig fik utallige myggestik. Det samme fik ballonerne af myggene, der på denne vis gav sig selv et dødsstik med knald i.

På Statens Skadedyrslaboratorium ved man alt om myg, troede man, indtil vi fortalte historien om ballonerne. Utroligt, var den første kommentar, myg orienterer sig efter lugten af mennesker. Men afviser historien: nej, det er da sandsynligt, at de ivrige ulveunger har svedt så meget, at ballonerne er blevet inficeret, siger Magister Ove Winding, og vi vil meget gerne høre mere om ballon-myggen. Var der en bestemt farve, de foretrak?»

(Den bliver svær at stikke!)

Med Rosa på rejse

Spejderne fra Jens Bangs trop i Ålborg er der blevet lagt mærke til, overalt hvor de kom hen på deres sommertur, og det var Rosas skyld. Hun gjorde hele turen med og klarede alle strabadserne med bravour, selvom togrejser over lange strækninger bød på visse problemer. Hun var genstand for en rørende omsorg fra drengenes side, og hun havde sin specielle kostplan. Rosa er nemlig vegetarianer. Rosa, som er tropens maskot, er en ged!

Spejderjul

Du har sikkert allerede nu gennem din trops- eller flokfører hørt, at bestillinger på SPEJDERJUL skal være korpskontoret i hænde senest 10. oktober. Bestillingerne skal afgives afdelingsvis, men dine føreres bestilling afhænger sikkert bl. a. af, hvor mange eksemplarer din bande eller patrulje regner med at sælge. Har I prøvet at opgøre det? Husk, at afdelingen tjener 90 øre på hvert nummer, der sælges.

Læs i næste nummer om:

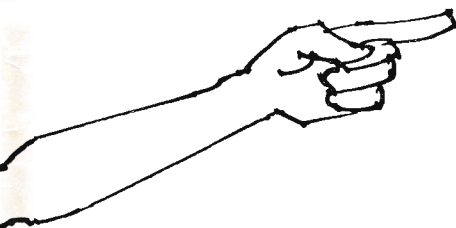
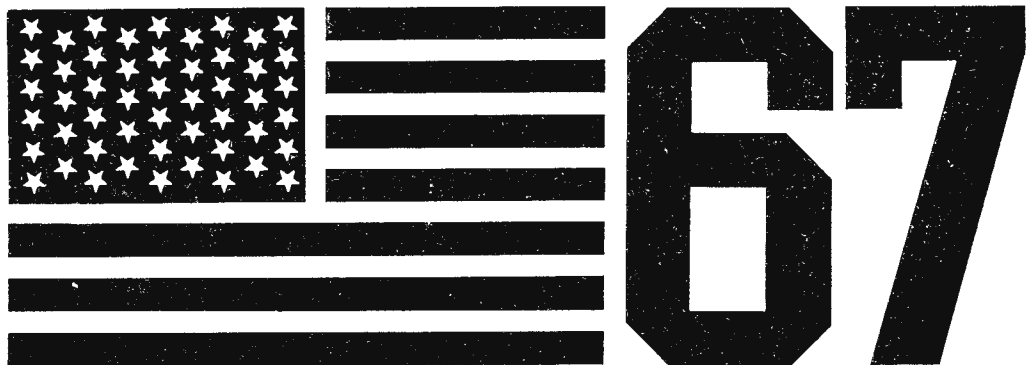

KBHS NØRRE DISTRIKTS JAMBOREE

ROLLO-66

Der er endnu nogle
få pladser.

JAMBOREE

Vil du med på denne eventyrrejse — alle tiders spejderoplevelse —
så meld dig omgående til korpskontoret det vil du aldrig fortryde!

DUE·DAVLE·TIL TÆRES·SIDEN

RIDDERE

- 1. Ordrup**
PF Jan Guldman Ipsen
Claus Nar trop, Farum
PF Terkel Birkholm Jacobsen
1. Frederikshavn
PF Henrik Olsen
PF Peter Møller Kristensen
SM Helge Larsen

- 1. Ordrup**
Mikael Barfad
1. Frederikshavn
Henrik Holm Nielsen
1. Ballerup
Michael Bekker Jensen
Nærum trop
PF Ole Koyser-Petersen
PA Chr. Schousboe

75 KM

- 1. Frederikssund**
PF Leif Andersen
1. Ballerup
Bjarne Wiegell
Kjeld Andersen

60 KM

- 1. Frederikssund**
PA Bjørn V. Madsen
1. Ballerup
PF Kaj Hansen
PA Clous Christoffersen
Johnny Andersen
Kjeld Andersen
Jan Ludvigsen
Bjarne Wiegell
Søren Nyegaard

- Lærketroppen, Kolding**
PF Ole Christensen
PA Michael Petersen
Rudi Schmidt

1. KL. SPEJDERE

- 1. Måløv**
PF Svend-Erik Vandet
Kristensen
PF Lars Christoffersen
1. Ordrup
PF Jan Guldman Ipsen

VANDRINGER

100 KM

- Kastrup Sø**
PF Jørgen Bergmann
PA Esben Larsen
Bent-Erik Osbæk
Heine Larsen

90 KM

- 1. Måløv**
PF Svend-Erik Vandet
Kristensen
Bent Vingborg Pedersen

VÆBDERE

- Claus Nar trop, Farum**
Esben Birkholm Jacobsen

Redaktionen sluttet d. 18. 8. 66

Løsning af førstehjælpsopgaven

(fortsat fra side 122)

Undgå panik! Blødning fra hud-
afskrabninger standser af sig selv.
Sårfladen skal renses for sten og
grus. Det klare bedst med rent,
koldt vand og sæbe på en steril
gazetampon fra din veludrustede
førstehjælpstaske. Bagefter smøres
rød jod på såret og sårranden. (Det
er en grov fejl at bruge brun jod
her!) Man behøver ikke nødvendig-
vis forbindelse, da der inden for få
timer danner sig en hård skorpe af
stivnet blod og vævsvædske; efter-
hånden som såret læges, vil skorpen
langsomt afstødes uden at efterlade
ar. Hvis der lægges forbindelse skal
den være både tør og steril.

Som kronen på værket opsøges en
læge med henblik på stivkrampe-
vaccination.

Nyt patruljeblad

Hegri-patruljen i 2. Hvidovre har
fået sit eget patruljeblad: PRYD-
FJERENE. — Vi ønsker patruljen,
hvis navn betyder fiskehejre, til-
lykke med initiativet.

Til konfirmationen

Silva kompasser
11.25 - 23.25 - 32.00 - 44.00

Kortmålere 13.25

Svensk armélygte 15.75

Bluakovertræk til sovepose 51.50

Færøfrøjen, de eftertragtede sjældne
håndstrikkede mønstre 73.00-88.00

Vi har også mange dejlige bøger f.eks.:
Indian Crafts and Lore, den flotte farve-
strålende indianerbog med hundredvis af
instruktionstavler 112 sider indb. 17.00

Baden-Powell, Manden med de to liv
..... 48.50 indb. 64.50

Telegrammer 0.75-1.75

Sangskjuler
Spejder m. kærre 8.85

KORPSKONTOR:

Frydendalsvej 32, København V.
Tlf. ((01) 83) VE 3666 og 3650.
Kontortid: 8-16. Lørdag lukket.

REDAKTION AF KORPSETS BLADE:

SPEJDERSPORT

Lektor Svend Ranvig,
Kongebrovej 28, Sorø.
Tlf. ((03) 635) Sorø 857.

SPEJDERNES MAGASIN

Fuldmægtig Axel Skylv,
Udsigten 18, Gentofte.
Tlf. GE (0133) 2719.

ANORAK og KNICKERS

— er det rigtige nu!

SPEJDERANORAKKEN

— »helt i TOPPEN« som udendørsbeklædning for en
spejder

Drenge str. 10-12-14-16..... 57.50

Junior str. 44-46-48..... 67.50

Voksen str. 50-52-54..... 72.50

Voksen str. 56-58..... 77.50

KNICKERS - alle med foer

Livvidde	60	63	66	69	72	75	78	Voksn.
Wilson			67,00	69,00	71,00	73,00	75,50	92,50
Fløj blå/khaki	43,00	45,00	47,00	49,00	51,00	53,00	55,00	71,00
Skibukser (Holmens)	50,00	50,00	56,00	56,00	56,00	61,00	61,00	68,00

SPEJDERSKOEN

— også gode til skolesko — godkendt af korpset —
90 dages garanti for gennemslidning.

Str. 32-33..... 69.50

Str. 34-35-36..... 78.50

Str. 37-38-39..... 87.50

Str. 40-41-42..... 96.50

Str. 43-47..... 103.50

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

NØRRE FARIMAGSGADE 39 . KØBENHAVN K . Telf. PA 4526

Odense:

Klostervej 19
Telf. (09) 11 24 18

Århus:

Frederiksgade 69
Telf. (061) 3 36 13

Aalborg

Danmarksgade 3
Telf. (08) 13 87 33

Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger